

דמותה של שינאה

חברי הכנסת שמואל תמיר ואברהם טייאר צועקים על חברי הכנסת חיים לנדאו (מן הגב): "אתם לא תנהלו את הישיבה בשיטות דיקטטוריות! אנו דורשים בכל תוקף הצבעה חשאית!"

צועק בגין. מולו עומד אחד מנאמני תמיר, שעזב את האולם אך חזר בו. הוא סיהר לשבת במקום שנראה לו בטוח — ליד בגין. מישהו מהקהל ניסה לגעת בו, ובגין קרא לעומתו: "לא תרימו פה ידי!"

הכל היה ברור מראש בישיבה זו של מרכז חרות. היה ברור שלתומכי בגין יש רוב. היה ברור שאנשי תמיר ינסו לדחות את ההכרעה. היה ברור גם שאם לא יצליחו כזה — הם יתפשו את התירוץ הראשון כדי לעזוב את הישיבה.

תמיר הספיק לשאת נאום שהיה בו יותר מן ההתנצלות מאשר מן ההתקפה. הוא חזר בתוך נאומו לפחות ארבע פעי מים על המילים: "אני אחראי לכל מילה שאני אומר!"

אריה בן אליעזר ניסה לענות לו, אך הוא שוסע בכל משפט ומשפט.

אפשר להשאיר את סיכום הדיון הקצר לתמיר ובן-אליעזר עצמם:

תמיר: "זה גועל נפש!"

בן-אליעזר: "שמואל! אתה רץ אמוק! אתה לא יודע מה אתה עושה!"

תמיר: (קם ממקומו בזינוק ומנופף את ידיו באוויר): "אני אחראי לכל מילה שאני אומר!"

חלפו עוד עשר דקות. נאום של יעקב

הקריאה "אל תהרסו את התנועה" בתמונה נראים מרבית אנשי תמיר. מימין — אנשי הסתדרות העובדים הלאומית. משמאל — סטודנטים. כולם עזבו את האולם אחרי הסלת הנוצצים.

ה"כ אליעזר שוסטק ניסה לדחות את ההכרעה הוא נמנע מלהשתמש בביטויים פוגעיים, ניסה להרגיע אף את תמיר, וחזר מדי פעם על

שוטטק צועק

ביותר באותו הבניין. הישיבה נפתחה. כל הצעה שהועלתה זכתה קודם כל ליתנגדות חריפה של אחד משני הצדדים. גם הצעה תמימה, לכאורה, לקיים את הישיבה בדלתיים סגורות, נתקבלה בקריאות בוז שונמשכו למעלה מרבע שעה. כשי נתקיימה סוף סוף ההצבעה, התברר שי לשוטטק-תמיר יש רק 35 חברי מרכז. מרגע זה ואילך לא החמיץ המיעוט שום הזדמנות לצעוק. בזה אחר זה הועלו הצעות שלא נכללו בסדר-היום, ונקראו "הצעות לסדר הדיון".

כך, למשל, הציע יגאל כהן, מנאמני תמיר, כי יוחנן באדר לא ינהל את הישיבה על אי-האמון. מרגע שהועלתה הצעה זו, עד שנערכה סוף סוף ההצבעה, עברה שעה תמימה. תחילה התנגד באדר לקיום הצבעה בנושא. כאשר הגיעו אחרי צעקות וקללות, להסכמה כי אמנם יוערך ההצבעה, נשמעה הדרישה להצבעה חשאית. שוב מילא רעם צעקות ונראות את החלל.

אריה בן אליעזר: "שוטטק! כל מה שאני רוצה לומר לך — לא יעזרו לך הסריקים! את הישיבה לא תשבור! היא תתיקיים!"

★ ★ ★

"זה גועל נפש!"

באדר היכה ללא אבחנה בפטיש ה"פלאסטיק הקטן שלו. הוא ניגב את הזעה שניגרה ממנו בפלגים, וחיפש לשהא את המיקרופון הנכון כדי לצעוק: "שוטטק תשבו!"

טרם חלפה שעה אחת של הישיבה — וכבר היו כולם צרודים. שמואל תמיר קם,

המיעוט מצביע

36 חברי מרכז מצביעים עם תמיר (במרכז מימין) בהצבעה תקיפה של תמיר. נעדר אחד: אייזיק רמבה, מי שהיה עורך חרות.

רושו של הביטוי הצבאי "רצח בעיניים". ה"כ אברהם טייאר מפליט לעבר העיתונאים: "זה בסדר! הם כבר מדברים פולנית." באדר ולנדאו מתלחשים בפולנית — וההצעה להצבעה חשאית מתקבלת. כאשר תומכי בגין השיגו רוב גם בהצבעה חשאית, פנה באדר לעיתונאים ואמר: "ידעתי מראש. מה אתם חושבים, שאני מנהל ישיבה בלי לדעת את רשימת המשתתפים?"

מרידור. צעקות. הקהל הרב נוטל חלק יותר ויותר גדול במהלך הישיבה.

★ ★ ★
"זה הסמל שזכרנו!"

אז הוכנס לשימוש הנשק הסודי, כי מוהו לא ניראה מעולם בשום כינוס, או אסיפה, או דיון פוליטי: המוצצים.

(המשך בעמוד 26)

גם הוא מניע כולו, ודופק באגרופו על שולחן הנושאות: "יש דרישה להצבעה חשאית!" כתמים אדומים מכסים את פניו. שוסטק וטייאר מצטרפים אליו, מתקללים כביב שולחן הנושאות. בן-אליעזר וחיים לנדאו באים לעזור לבאדר. קשה להבין מה בדיוק הם צועקים שם, האחד על השני, אבל ברור שמפקד כיתה בצנחנים היה יכול להמחיש כאן לחניכים שלו מה פיר